

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Commentarius In Regulas Juris Pontificii, Qvæ In Libro Qvinto, Et
Sexto Decretalium Continentvr

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Regvla LXXIX. Nemo potest plus iuris transferre in alium, quàm sibi
competere dignoscatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61853)

REGULA LXXIX.

Nemo potest plus iuris transferre in alium, quam sibi competere dignoscatur.

I. **S**umpta videtur ex illa l. c. 162. *Nemo plus commodi heredi suo reliquit, quam ipse habuit: & nititur vulgari illo, sed firmo principio, Nemo potest dare quod non habet. c. Quod autem, de iure patronatus.*

Exemplum habes primò in eo, qui rem alienam possidet, adeoque nihil iuris in illa nec dominium ullum habent. Eam tibi si dederit quocunque titulo, aut nomine tantundem iuris ad illam, id est, nullum accipies.

Secundò in venditione. Titius domum, vel agrum Cajo venditi tantum iuris hic sortitur, quantum habuit ille. Si Titius erat dominus directè, directum dominium transfertur in Cajum: si utiliter, utile dominium transfertur in eundem. *l. ex empto, ff. de act. in b. empti.* Item si erat libera apud Titium, transibit libera ad Cajum, si servitutum debebat, cum eadem ad Cajum ibit. Pari modo si erat aliis obligata. Denique res transit cum causa sua, hoc est, cum suis oneribus. *l. Traditio, ff. de acquir. rer. dominio.* ubi *Ulpianus.* Traditio nihil aliud transferre debet, vel potest, ad eum, qui accipit, quam quod est apud eum, qui tradit. Si igitur quis dominium in fundo habuit, id tradendo transfert. Si non habuit, ad eum, qui accipit, nihil transfert: quoties autem dominium transfertur ad eum, qui acci-

pit, tale transfertur, quale fuit apud eum, qui tradit.

II. **A**mplia 1. Ut nemo cuiusunque dignitatis sit, excipiarur. Nam ad Imperatorem quoque res cum onere suo venit, quamvis non erit difficile illi quando placuerit, degravare. Neque ei neganda potestas privatorum bonis utendi pro communi necessitate, & facta secundum exigentiam compensatione. *Sylv. V. Princeps. Menoch. de arbit. q. 48.*

Amplia 2. Ut non obstat bona fidei possessio. Est penes me res aliena, quam, quia vitium non ignoro, prescribere non possum. Tibi ignoranti trado. Eam tu quidem bona fide habebis. Si autem contra repetitionem dominum exceperis prescriptionem, temporis à me possessæ ratio non habebitur & nocebit vitium rei alienæ ad hærens illi, donec ad dominum suum reverti fuerit. *Gayll. l. 2. obs. 16. n. 2.*

Amplia 3. Ad tempus quoque, ut sicuti de reali jure nemo plus, quam habet, transferre potest, ita nec citius, quam oportet. Sic delegatus non potest committere executionem nondum sibi traditam, aut commissam: neque civitas magistratum alicui committere, antequam jus creandi magistratum à principe adempta fuerit. *Castr. conf. 230. lib. 2.*

Am

Amplia 4. Vt resolutio jure Au-
ctoris, resolvatur etiam jus successoris.
In sup. ff. de donat. inter vir. & uxor. Si fun-
dus ea lege venditus sit, ut si certo tem-
pore pensio soluta non fuerit, idem
fundus ad venditorem redeat, & postea
ab emptore fundus pignori datus sit, e-
vanescent jus pignoris, si pensionem non
dederit.

III. Obj. 1. Patrono laico ad præ-
sentandum trium mensium spatium
conceditur: ab eo si jus patronatus ec-
clesia, vel monasterium acceperit, se-
mel ad præsentandum tempus obti-
net. *c. un. de iure patron. in 6.* Plus ergo
juris, quam habeat, patronus laicus tri-
buit ecclesie, vel monasterio,

R. Ius ipsum præsentandi patronus,
in ecclesiam, vel monasterium deriva-
re potest, tempus verò, & modum illo
utendi præscribere non potest: sed ad
Ecclesie auctoritatem pertinet, quæ in
citato capite sex mensium spatio mo-
ram præsentandi circumscriptis.

Obj. 2. Archiepiscopus quamdiu
pallio caret, suffraganeum suum conse-
crare non potest: aliis tamen episcopis
consecrandi potestatem dare potest. *c.*
Suffraganeus de elect.

R. Id, quod in consecratione suf-
fraganeo communicandum est, ordi-
nem puta, & potestatem episcopalem,
Archiepiscopus etiam sine pallio ha-
bet, sed exercere illam non permitti-
tur: licentiam tamen aliis non impedi-
tis impertit, ut sua ordinandi potesta-
te utantur, eo ferè modo, quo, si esset
morbo vel absentia impeditus faceret,
nulla tum suspitione, aut consequen-
tia, quod aliis tribuat, quod ipse non

habet. *c. Cum nullus. de temporib. ordinand.*

Obj. 3. Ejus rei, possessionem, quam
ipsi non habemus, aliis tradere posse
Labolenus affirmat in *l. Interdum. ff. de ac-
quir. poss. Ex. gratia*, qui pro hærede rem
alienam possidet, si cognito veri hære-
dis jure, illam ab eo precario roget,
possessionem dabit verus hæres, quam
non habebat.

R. In tali eventu, qui rogat preca-
rio, in possessione naturali est, qui ro-
gatur, & verus dominus est, in civili
censetur esse per Iuris fictionem, seu
interpretativè: quemadmodum in eo
eventu quoque, quo adire hæreditatem
cunctatur, initio statim, & primo pun-
cto ad iusse hæreditatem fingitur. Quo-
circa *Cumamus ad leg. citat.* benè respon-
det, aliquando præsentem regulam ita
interpretandam esse, ut nemo plus ju-
ris in alium transferre queat, quam ipse
obtineat, verè scilicet, vel fictè, aut in-
terprativè. Quæ distinctio in aliis et-
jam objectionibus, quæ fieri solent, ad-
hibenda est. *Dec. & Cognol. ff. de reg. jur.*
*62. Egid. Bellamer. Consil. 10. n. 10. An-
char. Consil. 318. Roman. Consil. 159. in princ.*
*Ioan. de Anania Consil. 86. Ioan. de Imola
Consil. 8. n. 6. & Consil. 40. Damasus in Reg.*
130. Roland. à Valle Consil. 46. n. 52. Cardin.

Tuschus in lit. D. Co. 101. 17. Turz. anus in

Reg. 58. Barbosa. in Axiom. 64. &

160. Caram. in Theol.

fundam. n.

665.

DI

RE